נא

לעצמה סוכנות משלה, בשם פרי סטייל.
עורכת תצוגות אופנה בשמלות, מכנסיים, בגדי־
דוגמניות צעירות ויפות, ואת עצמה.
שנו שמעון מגדל וסוכנים כמוהו, הרצים מחנות
גונות הדוגמניות שלהם ומוכרים אותן כמו ביצים
ם.

ייים עד עכשיו. לפני שלושה שבועות צעד המיק־
קדימה. באותו זמן הופיעה בעיתונים מודעה ובה
כנות לפירסום מציעה עבודה לדוגמניות.
ה קצרה התברר שבראש הסוכנות עומדים שני אנ־
וא פרג'ון, בחור צעיר בן 22, שמצהיר על עצמו:
בעיר." עובדה: „אני ידוע מאוד; מכירים אותי ב־
ה." יש לו, לדעתו, גם התאמה למקצוע: „בכדי
לדוגמניות צריך קודם כל להיות חתיך." (ראה

חלם לנהל דבר כזה. בתחילה הוא רק ניהל חברה
. הוא ראה כל הזמן בניינים, וחשב על החתיכות
עכשיו הוא הצליח סוף סוף לגייס קצת כסף
עסק הנכסף.

וזיק סוכנות לדוגמניות דרושות כמה תכונות־אופי
ך להבין ביופי של נשים, לדעת לעקוב באופן
צילומי הפירסומת, וגם שיהיו הרבה ידידות. לי
דות. הן נרשמו ראשונות לסוכנות, אבל אני מש־
ת סנטימנטלי בעבודה, ולשמור על מרחק."

פרג'ון הוא ארדיטי (23). בניגוד לשותפו יוצא
יוצא בולגריה. בניגוד לחברו, שעסק עד עכשיו
עסק עד עכשיו באמרגנות. הוא ה־ה האמרגן של
אלית המפורסמת להקת הקצב הישראלית. הוא גם
פסנתר, עד שהכריחו אותו לעבור לגיטארה. אבל
ן את עסק הדוגמנות. הוא רק שותף. „לחבר שלי
רק עוזר."

ודעה שהזוג הזה פירסם בעיתון הופיעו במשרדים
ם וחמש בנות. כולן דומות פחות או יותר האחת
עברו כבר בכמה וכמה בתי־ספר לדוגמנות ובכמה
מנות — וכולן מחפשות את דרכן בחיים.

מחכוננות לרגע הגדול

רוף של התצוגה — הרי זה משובח. עכשיו נערכות תצוגות כל המרבה ב־ שגעון או בטי־ לילה, לצד הופעות סטריפטיז נועזות, או על דלפק המשקאות באיזה דיסקוטק. פעם הציגו את האופנה, עתה מגלים כל מיני מתכנני־אופנה צעירים. בתמונה: תצוגת־אופנה של **פרי סטיל בכליף.**

ז'אנט זוהר, למשל, למדה דוגמנות אצל קולט בלישר. למרות זה היא עדיין עו־ בדת בתור מזכירה. „יש לי גוף חטוב." היא מגלה למי שלא מצליח להבחין בכך בעין בלתי מזוינת. „בשביל להיות דוג־ מנית לא צריך להיות מלכת־יופי. מספיק שתהייה קצת צורה. ואני חושבת שבי יש משהו מעניין."

★ ★ ★

מיטב הפוזות -- לרחבי העולם

ב אותו זמן בו פורסמה המודעה של פרג'ון את ארדיטי, פורסמה גם מודעה אחרת ובה נאמר: כל בחורה, אם יש לה נסיון צילום או לא, אנחנו מוכנים לקבל אותה כדוגמנית צילום." על החתום: סוכ־ נות מונה ברמת־גן.

גם בראש הסוכנות הזאת עומדים שני בחורים. האחד יוסי דגון והשני זאב, ה־ שומר־על־עילום־שם־משפחתו. הם כבר עב־ רו הרבה בחיים. הם התחילו בהפצת ספ־ רים. אחר כך הם הפיצו את החומר התע־ מולתי של המערך, ועכשיו הם החליטו להפיץ חתיכות.

עד עכשיו הגיעו אליהם כבר אלף בחו־ רות. הם מתכוננים להגיע לאלפיים, ואחר־ כך מכל הדוגמניות הללו לערוך סלקציה, להוציא 150 דוגמניות נבחרות, לצלם אותן במיטב הפוזות שלהן, להדפיס את הצילו־ מים בשנתון, ולהפיץ אותו ברחבי העולם.

כל מי שיסתכל בספר ויהיה מעוניין ב־ אחת הדוגמניות שלו, ישלח מכתב לסוכ־ נות, עם מספרה הסידורי של הדוגמנית המבוקשת, והדוגמנית תישלח אליו במהי־ רות האפשרית.

מי שלא תגיע לספר, תצולם סתם בשמו־ נה פוזות שונות, והצילומים שלה ישארו בסוכנות, עד שיבוא היום, ומישהו יהיה מעוניין בחתיכות.

בטח יהיו הזדמנויות כאלה. למשל, כש־ יהיו בחירות לראשי־עיריות, וראש־עיר מ־ סויים ירצה מאה בחורות שתסתובבנה ל־ פניו בחוצות העיר. למי יפנה ראש העיר? לסוכנות מונה, כמובן. ומה הם יתנו לו? את כל הבחורות שהוא ירצה.

רק הבלתי־מתאימות לגמרי תישלחנה ה־ ביתה עם התמונות שלהן ביחד. אבל לעו־ מת זאת כל בחורה, ללא הבדל יופי או

(המשך בעמוד 24)

ש'א החלום של כולן: להיות כמו עלמה בפאריס

עלמה הבאה?

משמאל נראית סטלה סרדה הצעירה, הנחשבת כתגלית בית־הספר לאופנה של גדעון אוברזון. זוהי תופרת תל־אבי־ בית, שלא עסקה מימיה בדוגמנות ובכל הקשור לה. מימין נראית בתמונה דוגמנית הצמרת המצליחה עלמה בן־פורת,